

Església aixecada entre el 1784 al 1807, neoclàssica; consta de tres naus de sis trams (un d'ells l'ocupa el cor i l'altre un ampli transsepte) cobertes amb voltes de canó, gairebé voltes bufades, sobre una cornisa motllurada repetidament i amb un fris de denticles; quatre arcs formers de mig punt damunt sengles pilars per banda de capitells compostos separen la nau central de les laterals; cadascuna d'aquestes té coberta igualment de volta bufada; el transsepte és ampli i té una cúpula sobre petxines al creuer inclosa a un cimbori quadrangular de teulada de quatre vessants; un cor sobre arc carpanell i volta bufada ocupa el primer tram, i a l'entrada, hi ha un atri separat de les naus per una tanca vidriada.

Frontis amb portal rectangular, pilastres corínties als muntants, entaulament, fornícula amb imatge, motllura horitzontal a mitja alçada sostinguda per pilastres dobles sobre pedestals adossats a les cantoneres; al cos superior hi ha una rosassa i pilastres aparellades a les cantoneres, igual que en el primer cos; per coronament, un frontó triangular amb creu de pedra al cim. Murs, els de la façana principal, de carreus ben escairats de pedra blanca, els dels dos campanars laterals i resta de murs, de paredat amb carreus a les cantoneres. Dels dos campanars que havia de tenir a cada angle del frontis, el de la dreta va quedar inacabat.

Dimensions: la nau central fa 49'70 x 10'72 x 17'70 metres respectivament de llargada, amplada i alçada; en la llargada queda inclòs l'atri que fa 5'50 metres de fondària; l'amplada de les tres naus arriba a 20'76 metres i l'amplada total, des del fons de les capelles laterals, a 24'21. El transsepte fa, respectivament: 23'73 x 10'69 x 18'15 metres i la cúpula del creuer arriba, sempre per l'interior, als 24'54 metres d'alçada.

Arquitectes: Josep Mai, i, pel que fa a la restauració del 1940, Lluís Bonet i Garí.

Guarda dos retaules barrocs als dos extrems del transsepte: el del Roser de l'escultor Agustí Pujol II de principis del segle XVII (1617-19) i un altre procedent del convent de Santa Clara de Barcelona, d'Andreu Sala (1686) de Cardona; pintures murals al presbiteri de Josep Obiols posteriors al 1939; pintures murals als altars laterals, de Fornells Pla (1945) en un d'ells, i d'Adrià Gual en el de la Mare de Déu de Montserrat; i escultura de Santa Eulàlia de Josep Maria Camps Arnau. A l'altar major, imatge de Sant Vicenç d'A. Pérez i Fàbregues, creu de J. M. Nuet i Martí, relleu dels deixebles d'Emaús de Rafael Solanic Ballús del 1954 flanquejat per dues escultures que representen àngels, obra de Jaume Busquets. En un altar lateral de la dreta s'hi troba la tomba del beat Pere Tarrés. Al cor s'hi troba un orgue.

Campanar neoclàssic del 1818, de planta gairebé quadrada (6'33 x 6'06 m.) amb un segon cos vuitavat amb rellotge d'esfera, motllura, cel·la amb finestral d'arc de mig punt, un a cada cara, cornisa motllurada i terrat amb balustrada; murs de paredat amb carreus a les cantoneres llevat de la cel·la que presenta paraments de carreus ben escairats de pedra de Montjuïc. Del 1940 hi té quatre campanes litúrgiques i, sobre terrat, dues campanes més pels senyals horaris suspeses d'una estructura metàl·lica. Un segon campanar va deixar-se sense acabar en arribar als inicis del cos octogonal; per dins va restar buit. L'altre, té una escala de cargol de pedra picada, estreta, que puja per la banda de migdia; troba un pis que es comunica amb el cor, arriba fins a l'alçada de la teulada on hi té una sortida; des d'allí l'escala de cargol és d'obra, aferrada als murs sobre voltes de maons; té sortida a la cel·la i, per una altra estreta escala de cargol de maons dins un cilindre adossat a la banda de ponent, s'arriba al terrat; s'hi accedeix per una trapa metàl·lica.

Situació: damunt les ales laterals del temple fent angle, el que està acabat, al sud-oest del frontis encarat a llevant; l'altre, inacabat, es troba al costat dret del frontis.

Alçada: 43'66 metres.